

get ulykkeligt, og det gælder også, når vi snakker asylcentre, for det er jo en type institutioner, som alle ved der er brug for.

Når der er et særligt pres og overbelægning på asylcentre i denne periode, skyldes det groft sagt tre forhold. Der kommer en del mennesker, der kommer flere asylansøgere til landet end beregnet, eller man kan sige også flere, end der har gjort de tidligere år. Der er færre, der rejser ud, og af forskellige grunde er der også mange på centrene, fordi der kan være forskellige former for udsendelsesvanskeligheder.

Men endelig, som den vigtigste årsag, er der det, at der er en del lejeaftaler, der udløber, sådan at der simpelt hen lukkes asylcentre, fordi kommunerne ikke vil forlænge lejeaftalen.

Det, vi gør, og det Udlændingestyrelsen, der jo har ansvaret for at skaffe centre, gør, er, at de har et meget intensivt arbejde i gang med at skaffe nye aftaler, og det går trægt, men der kommer nye aftaler. Det, styrelsen gør akut – det er nogle af de ting, vi også kan læse om i medierne – er at indrette containere til beboelse. Altså det er jo bestemte beboelsescontainere, der også bliver brugt i andre sammenhænge.

Men det nye er jo, at jeg sammen med miljø- og energiministeren nu har skrevet til kommunerne dels for at understrege alvoren i problemerne, appellere til, at de gør en indsats, men dels også at understrege: Det næste instrument, der er muligt at tage i brug, er en planlovgivning, hvor der så ved hjælp af lovgivning simpelt hen bliver placeret centre i kommunen, også selv om kommunerne er imod.

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg vil godt sige tak for svaret og så supplerende spørge, hvornår regeringen forventer, at tingene faktisk er på plads.

Det er jo et spørgsmål om, har jeg forstået, ca. 1.000 pladser, som man mangler, for at det kan være i orden. Og det burde man have en mulighed for at have lidt fornemmelse af: Hvornår er det her på plads?

Jeg vil også godt have bekræftet, at regeringen faktisk også er klar til at bruge kommuneplanlovens bestemmelser, således at man kan gå ind og overtage planbeføjelser.

Er det korrekt, at man faktisk også er klar til at gøre det med forholdsvis kort varsel, hvis det viser sig, at man ikke inden for meget kort tid kan få løst problemet med de 1.000 pladser?

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Ja, det er rigtigt, at regeringen har tilkendegivet, at vi er parat til at bruge landsplanloven. Det fremgår bl.a. af det brev, der er skrevet af miljø- og energiministeren og mig til kommunerne.

Da det jo kan være et lidt usædvanligt skridt, og da vi selvfølgelig håber på, at det vil ansprede kommunerne til at lave frivillige aftaler, så er det jo svært at sige præcist, hvor hurtigt det kommer i anvendelse, også fordi man jo skal finde ud af: Hvis det skal bringes i anvendelse, hvor skal det så ske?

Derfor vil jeg ikke sætte nogen dato på, men vi er indstillet på, at det selvfølgelig er noget, der haster, og det er noget, der bliver arbejdet ekstremt intenst på. Det er meget ubehageligt for alle parter med den overbelægning, og der kan jo blive et selvforstærkende element i, at kommunerne ikke ønsker at have asylcentre.

Så man kan sige, at hverken Udlændingestyrelsen, Indenrigsministeriet eller jeg har nogen som helst interesse i ikke at sørge for at få nedbragt den overbelægning så hurtigt som muligt, fordi det jo kan skabe misforhold på de centre, der faktisk ellers fungerer godt. Og det er jo en meget trist bivirkning af en overbelægning.

Knud Erik Hansen (SF):

Jamen jeg vil godt takke for svaret igen. Jeg forstår på ministeren, at ministeren er indstillet på, at der skal ske noget, og at der også kommer til at ske noget.

Men kan ministeren ikke godt løfte sløret lidt for, hvor langt man er? For det er trods alt 1.000 pladser. Der må være lidt overblik over, hvor man nu regner med, at man faktisk godt kan sætte noget ind, således at vi kan få en fornemmelse af: Er det løst inden for 1 måned, har vi en løsning inden for 2 måneder, eller kan asylansøgerne risikere, at de faktisk skal vente et halvt år, før der er en løsning?

Som et andet supplerende spørgsmål vil jeg godt spørge i den anden ende, for problemet er jo ikke kun, at vi ikke har pladserne, men problemet er også behovet. Og en af grundene til, at vi har behovet, er jo, at sagsbehandlingen tager tid. Så kan vi diskutere, om den tager for lang tid, om den kan gøres kortere. Men i det omfang, man overhovedet kan afkorte sagsbehandlingstiden, så hjælper det jo også på behovet og vil i virkeligheden mindske behovet for centrene. I hvilket omfang indgår det i ministeriets overvejelser?